

ת"פ 39695/08/15 - מדינת ישראל נגד משה לקטיבי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 39695-08-15 מדינת ישראל נ' לגטווי ואח'

בפני בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. משה לקטיבי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אסף תומר

ב"כ הנאשם עו"ד משה אלגלאי

הנאשם בעצמו

גזר דין

כתב האישום הוגש לכתחילה נגד שלושה נאשמים.

נגד חברה, "לקטיבי חברה לפיתוח בע"מ", הנאשם 1, משה לקטיבי, ונאשם נוסף עבדאללה אל אמיר, שעניינו הופרד.

החברה עוסקת, בין היתר, בקידוחים, פיצוצים, אינסטלציה והובלת פסולת בנין. הנאשם נרשם כבעל מניות עיקרי בחברה זו (90%) וכן שימש כמנהלה.

כן היה הנאשם בעלים של קרקע בשטח פתוח, מזרחית לרחובות.

הנאשם 2, שדינו הופרד, כאמור, שימש כנהג משאית בחברה.

ביום 10/9/14 בשני מועדים סמוכים וכן בשלוש הזדמנויות נוספות, הוביל הנאשם 2 במסגרת עבודתו בחברה, ובהנחייתו ובאישורו של הנאשם, פסולת בנין שהועמסה על המשאית אל השטח הנזכר ושם השליך את פסולת

הבנין אשר כללה, הין היתר, בטון, אספלט זבל וזאת על פני קרקע חשופה וברשות הרבים.

בו ביום, מסר מפקח המשטרה הירוקה לנאשם 2 צו ניקוי המורה לו על ניקוי השטח מפסולת הבנין ופינויה לאתר מורשה, וזאת לא יאוחר מיום 20/9/14.

בביקורת שערך המפקח בשטח ביום 14/9/14 התברר לו כי הפסולת פזורה בשטח וכי צו הניקוי טרם בוצע.

בביקורת נוספת שערך המפקח בשטח ביום 21/9/14, נראה היה כי פסולת הבנין שהושלכה במקום כוסתה בערימות של אדמה וכי צו הניקוי לא בוצע.

כעולה מכתב האישום הרי שבמועדים הרלבנטיים והנזכרים בכתב האישום לא היה לנאשם או למי מטעמו, רישיון עסק או היתר זמני להובלת פסולת ו/או לאתר לסילוק פסולת.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של איסור לכלוך רשות הרבים והשלכת פסולת בנין ברשות הרבים, פינוי פסולת שלא כדין, עיסוק בעסק טעון רישיון ללא רישיון עסק כדין והפרת אחריות נושא משרה בתאגיד.

ב"כ התביעה פתח את דבריו בהפנותו אל ההסדר שהוצג בזמנו לביהמ"ש ולפיו יודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום ויורשע והנאשמת 1, דאז בכתב האישום, דהיינו החברה, תמחק מכתב האישום.

עתה, משמבקש הנאשם כי עניינו יסתיים ללא הרשעתו בדין, כפי שעוד יפורט להלן, הרי שיש בכך משום חזרה מהסדר הטיעון.

עוד הוסיף ב"כ התביעה כי כל הטעמים שיובאו בעניינו של הנאשם, לרבות מצבו הרפואי ומסמכים שיוגשו באשר לכך, הם טעמים שהיו בבסיס החלטתה של המאשימה להגיע להסדר עם הנאשם, כפי שהגיעה ואין בהם כדי לחדש דבר.

ציפייתה של המאשימה, כך טען, כי הנאשם יעמוד בהסדר שגובש עימו ולא יחזור בו ממנו.

לגופה של טענה, טען ב"כ התביעה כי מקרה זה אינו נכנס בגדר המקרים בהם יש להימנע מהרשעתו של הנאשם ואינו עונה על המבחנים שנקבעו בפסיקה על מנת לעשות כן.

על מנת לתמוך טענתו הן באשר לכיבוד ההסדר והן באשר לאפשרות להימנע מהרשעה, הציג ב"כ התביעה אסופת פסיקה.

ובאשר לעונש הראוי לגזור על הנאשם, טען ב"כ התביעה כי מדובר בחמישה מעשים של השלכת פסולת ולמעשה בניהול עסק של השלכת פסולת ללא רישיון בשטח שבבעלותו של הנאשם. צו ניקוי שהוטל לא בוצע.

מדובר, ככלל, בעבירות בעלות משמעות כלכלית ועל כן ראוי להטיל קנסות משמעותיים ביותר, זאת על מנת ליצור את ההרתעה הדרושה.

ב"כ התביעה הציג אסופת פסיקה באשר להגנה על הערכים המוגנים, שהם שמירה על הסביבה ועל איכות החיים. כן הוצגה הענישה הנוהגת.

ב"כ התביעה עתר להטיל על הנאשם -

קנס בסכום של 90,000 ₪ שיועבר אל הקרן לשמירת הניקיון.

חתימה על התחייבות בסכום של 180,000 ₪ ומאסר מותנה בן שלושה חודשים.

ב"כ הנאשם פתחה טיעוניה בכך שמעולם לא הוגבל הנאשם בכך שלא יוכל לטעון לאי הרשעתו.

עוד טענה כי צו הניקוי בוצע וכי יש ברשותה תמונות המוכיחות את הדבר וכן כי לא מדובר בחמש עבירות שונות של השלכת פסולת, אלא במספר מעשים שבוצעו באותו יום ממש. מטרתו של אירוע כולל זה היתה להכין שביל גישה להכנת חממה.

לענין הבקשה לביטול הרשעתו של הנאשם, ציינה ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם שהוא בעל המניות העיקרי בחברה הקיימת מעל 25 שנים ועוסקת בתחומי ההנדסה והבניה. זוהי עבירתו הראשונה של הנאשם ונסיבותיה מלמדות על כוונותיו. מדובר בשטח שהוא שטחו של הנאשם עצמו. זהו שטח מגודר ומתוחם. הנאשם פנה לעיריית רחובות על מנת לבנות במקום חממה והחומר שהובא למקום היה חומר מילוי להכנת שביל גישה.

עוד הוסיפה כי עיקר עבודתה של החברה במגזר הציבורי וכי החברה היא ספק של משרד הביטחון וקבלן אזבסט מורשה. הרשעתו של הנאשם בפלילים תרוקן את החברה ממהותה, שכן היא לא תוכל להמשיך בפעילותה, מכיוון שבמרבית המכרזים היא נדרשת להצהיר על העדר עבר פלילי של בעלי מניותיה.

ב"כ הנאשם הגישה העתקי מכרזים לעיון ביהמ"ש.

התוצאה של הרשעתו תהיה בנוסף, שליחתם של עובדים רבים הביתה והוספתם למעגל האבטלה.

עוד הוסיפה ב"כ הנאשם כי בשנתיים האחרונות חלה הנאשם ואף לקה באירוע מוחי ובבעיות רפואיות קשות נוספות. אם יורשע ויאלץ לעזוב את עבודתו בחברה, יתקשה מאוד במצבו זה ובגילו - 64, לפתוח בעבודה חדשה.

כן הדגישה ב"כ הנאשם כי העבירה לא בוצעה במסגרת עבודתה של החברה, אלא בשטח פרטי של הנאשם. לאור כל אלה עתרה ב"כ הנאשם לבטל את הרשעתו.

ב"כ נוסף של הנאשם עתר להוסיף על כל אלה טיעונים בכתב, בהם חזר למעשה על הטענות לעיל ועל הדגשת מטרתו של הנאשם להניח שביל גישה לבניית חממה במקום ועוד הדגיש כי השטח נוקה סוף דבר.

עוד הרחיב ב"כ הנאשם באשר לתעסוקתו של הנאשם והחשש מפני הפגיעה בה וכן פרט פירוט נרחב את

מכלול בעיותיו הרפואיות של הנאשם.

ב"כ הנאשם הביא אסופת פסיקה על מנת להציג את הענישה הנוהגת וסוף דבר עתר לגזור על הנאשם עונש ברף הנמוך ולהטיל עליו קנס נמוך כלל האפשר וכן מאסר מותנה וחתימה על התחייבות.

מאחר שטיעונים אלה לא עלו בקנה אחד עם טיעוניה של ב"כ הנאשם שעתרה להימנע מהרשעתו של הנאשם, התבקשה הבהרה מבאי כוח הנאשם.

ב"כ הנאשם הבהיר בהודעה חוזרת לביהמ"ש כי הם עומדים על טענתם כי יש לבטל את ההרשעה וטיעוניה היו רק כטענה חלופית, באם לא ייעתר ביהמ"ש לבקשתם.

הוגשו מסמכים מן הבנק באשר למצבו הכלכלי של הנאשם.

הוגש מסמך אשר הופנה אל ב"כ הנאשם ממשרד הביטחון בו נדונה שאלת השעייתה של החברה כספק למשרד הביטחון על רקע פלילי.

צוין כי הגם שב"כ הנאשם טענה כי בידה מסמך רישום פלילי שאינו כולל כל חקירה פלילית הרי שברור העלה כי גם במועד הדיון וגם נכון למועד כתיבת המכתב (מאי 2017) קיים תיק חקירה בענין... פירוט הענין נמחק על ידי ב"כ הנאשם בטוש שחור, כך שאין לדעת האם מדובר בתיק דנן או שמא באחר...ולכן החליטה הוועדה שלא לשנות את החלטה על השעיית החברה. ב"כ הנאשם נתבקשה להעביר מסמך חתום על ידי משטרת ישראל באם נסגר התיק האמור.

הוגש עותק מרישיונו של הנאשם לעסוק בעבודות אזבסט.

הוגשו מסמכים המלמדים על מעורבות החברה והנאשם במכרזים של עיריות ומועצות שונות ואשר בחלקם התבקשו להצהיר על העדר עבר פלילי.

כן הוגשה אסופת מסמכים רפואיים באשר לבעיות הרפואיות מהן סובל הנאשם.

ראשית, יש לדון באשר להסדר הטיעון שגובש בין הצדדים.

הסדרי טיעון הם כידוע "רע הכרחי" הנוהג במקומותינו. עניינם הוא מו"מ בין הצדדים, תביעה והגנה, כאשר כל צד שוקל את שיקוליו ואת הסיכונים העומדים בפניו בניהול ההליך וכל צד "מוותר" את "ויתוריו" וכך מתגבש ההסדר. וכך בענייננו, הצהירה התביעה, שהיא המציגה את ההסדרים בפני ביהמ"ש כי במסגרת ההסדר יודו שני הנאשמים האחרים במיוחס להם בכתב האישום ויורשעו במיוחס להם ובהתאם לכך, תימחק נאשמת 1, היא החברה מכתב האישום. ב"כ הנאשמים הצהיר בתגובה לכך כי אכן כך הוסכם.

גם בדיונים מאוחרים יותר, כאשר ציין ב"כ הנאשמים כי יבקש לבטל את ההרשעה, במסגרת הטענות לעונש עמדה התביעה על דעתה כי הדבר מנוגד להסכם הטעון וכי לו כך היה נאמר לכתחילה לא היה נכרת הסדר זה.

בבג"צ 218/85 ארביב נ' פמת"א, דן ביהמ"ש העליון במהותו של הסדר טעון, ב"ויתורים" שעושים הצדדים והעומדים בבסיסו ובחובת המדינה לעמוד בהסדר זה ובאלו תנאים תוכל לחזור בה מהסדר כזה.

בענייננו הנאשם הוא זה החוזר בו למעשה, מן ההסדר.

יצוין כי בנסיבות לא חל כל שינוי ולא הובא כל טעם שלא היה קודם לכן בידיעת הצדדים ואשר היה בו עתה להביא לשינוי בעמדותיהם.

ועם זאת והגם שלמעשה, וכאמור לעיל, חזר בו הנאשם, בעצם טעונו מן ההסדר שגובש, לא ביקשה התביעה לחזור בה במקביל מן ההסדר ולהחזיר את המצב לקדמותו, דהיינו טרם מענה לכתב האישום, אלא כל שביקשה היה לקיים את ההסדר.

אף הנאשם מטעמו, לא ציין כי אם סבורה המדינה כי מדובר בחזרה מההסדר, הרי שהוא מבקש לחזור בו ממנו ולהחזיר את המצב לקדמותו, כל שטען כי לטעמו אין המדובר בחזרה מן המסוכם.

אלא שהדברים נכתבו במפורש בפרוטוקול הדיון וב"כ הנאשם הסכים להם, טרם המענה של הנאשם לכתב האישום ועל כן, וכפי שצינתי, מדובר בחזרה מן ההסדר.

הגם שהסדרים יש לקיים ולעמוד בהם, הרי שלקביעתי זו אין השלכה מעשית וממשית על עניינו של הנאשם, שכן לטעמי אף לגופה של טענה, אין מקום לקבל את הבקשה ולהורות על ביטולה של ההרשעה.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדיון. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע, בין היתר, גם בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

בענייננו לא הוכיח הנאשם כי קיימת פגיעה קונקרטית ועכשווית בעתידו, שכן החברה עוסקת בעבודת רבות, שונות ומגוונות ולא הוכחה פגיעה קונקרטית וממשית בעיסוקה. גם מהמסמך שהוגש מאת משרד הביטחון אין ללמוד כי דווקא מדובר בתיק זה המעיב על יכולת העיסוק שלה מול משרד הביטחון....

ועל כן, על המבחן השני אין הנאשם עונה.

גם על המבחן הראשון שעניינו הגנה על האינטרסים הציבוריים ואי פגיעה בהם, אין הנאשם עונה.

מדובר במקרים חוזרים ונשנים של השלכת פסולת ולאחר מכן אף אי קיומו של צו ניקוי שהוטל.

אף אם סוף דבר נוקה המקום, כפי שטענו ב"כ הנאשם, הרי לא היה זה כפי שנדרש הנאשם לעשות על פי הצו, ויש בכך משום אי כיבוד רשויות החוק.

על כן, לא מצאתי לקבל את הבקשה לביטולה של הרשעתו של הנאשם.

ובאשר לעונש שיש לגזור עליו.

מתחם הענישה המתאים לענייננו נע בין קנס והתחייבות לקנס, התחייבות ומאסר מותנה.

מדובר בנאשם בן 64, אשר הודה באשמה ונטל אחריות על המעשים. הנאשם סובל משלל בעיות רפואיות לא קלות כלל ועיקר.

זוהי הרשעתו הראשונה.

בנסיבות כוללות אלה מצאתי כי ניתן להסתפק בקנס ובהתחייבות.

אני גוזרת על הנאשם קנס בסכום של 50,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 15/1/18 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 50,000 ₪ שתוקפה למשך שנתיים, לבל יעבור כל אחת מן העבירות בהן הורשע.

ההתחייבות תחתם עוד היום - 20/12/17, שאם לא כן ייאסר הנאשם למשך 3 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' טבת תשע"ח, 20 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.